

РЕШЕНИЕ

№ 787

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил Василев

при участието на секретаря Росица Й. Вьонг
като разгледа докладваното от Васил Василев Въззивно търговско дело № 20231001000722 по описа за 2023 година

Производството е по чл.267 и сл. от ГПК.

Делото е образувано по въззивна жалба от Застрахователно Акционерно Дружество ДаллБогг:Живот и Здраве АД, ЕИК 200299615 против Решение № 260206 от 04.06.2023 на Софийски градски съд по търговско дело № 333/2022г. с което съдът е отхвърлил:

-предявения от дружеството-жалбоподател против "ОЗК-Застраховане " АД, ЕИК121265177, със седалище и адрес на управление:гр.София,район „Възраждане“,ул.“Света София“№7,ет.5 иск с правно основание чл. 53, вр. чл. 127, ал. 1 И 2 ЗЗД за главницата, формирана от следните суми: 1.) 85 000 (осемдесет и пет хиляди) лева., представляващи 1/2 от платеното обезщетение за неимуществени вреди; 2.) 4 400 (четири хиляди и четиристотин) лева – представляващи 1/2 от лихвата върху платеното обезщетение за неимуществени вреди за периода 10.07.2017 – до 06.12.2019г.; 3.) 14 959.25 лева (четиринадесет хиляди деветстотин петдесет и девет лева и 0,25ст.), представляващи 1/2 от платеното обезщетение за имуществени вреди; 4.) 2 958.86 лева (две хиляди деветстотин петдесет и осем лева и 0,86 ст.), представляващи 1/2 от лихвата върху платеното обезщетение за имуществени вреди за периода 10.07.2017 – до 06.12.2019г., във връзка с настъпило ПТП на 09.12.2016 г. по което ЗАД "ОЗК-З." е застраховал гражданската отговорност на товарен автомобил марка „Волво“, модел „FH“, с рег. № ***** , обективизирана в застрахователна полица валидна, от 17.07.2016 г. до 16.07.2017 г., с водач Г. Н. Г., ведно със законната лихва върху предявените главници, считано от датата

на подаване на исковата молба до окончателното им изплащане

- -предявения от дружеството-жалбоподател против "ОЗК-Застраховане " АД, ЕИК121265177 иск с правно основание 86 от ЗЗД за сумата от 666, 06 лева – мораторна лихва върху предявените главници за периода 12.12.2019 г. до датата на подаване на исковата молба.

Поддържа се, че обжалваното решение е незаконосъобразно, поради това, че при постановяването му решаващия съд не е обсъдил коректно свидетелските показания на двамата водачи, участвали в процесното ПТП и очевидните противоречия в твърденията им, като е кредитирал единствено показанията на Г. Н. Г. - водач на товарен автомобил Волво-FX 4X2T, с рег. No *****. Съдът е възприел безкритично очертаната от свидетеля защитна теза, чрез разказът на този водач и твърденията му, че веднага след ПТП е започнал да обезопасява произшествието като в момента на удара е вадил триъгълниците, но не му е стигнало времето да ги извади и постави на необходимото отстояние. Съдът е отчел разминаването в твърденията на двамата водачи относно причината, поради която е аварирал товарният камион, управляван от Г. Г.. Водачът на товарния камион Г. Г. е заявил при разпита си в съдебно заседание, че причина за аварията на камиона е спукан въздухопровод по време на движение. При разпита на свидетеля по протокол от ОСЗ от 20.10.2021г. И. Л. М., водач на лекия автомобил Мерцедес А 180, ставало ясно, че шофьорът на товарния автомобил му е споделил веднага след ПТП, че причината за спирането на камиона на пътя е била, че му е свършила нафтата. Предвид тази причина се поддържа, че не се касае за техническа повреда на камиона, а за напълно предвидима причина за спирането на пътното платно, която е можело да бъде предотвратена и напълно избегната, ако водачът на товарния камион Г. Г. е следял нивото на горивото си и е положил дължимата грижа като професионален водач да не допусне свършване на горивото. След като самия водач на камиона е споделил веднага след произшествието действителната причина за престоя му на пътното платно, е следвало показанията на свидетеля И. М. да бъдат ценени като достоверни и обективни. Според жалбоподателя, а за избегне наказателна или административна отговорност за нарушение на ЗДвП водачът на камиона Г. Г. е подменил първоначално съобщената от него причина на водача И. М.. С това си поведение се поддържа, че водачът на товарния автомобил Г. Г. е допринесъл за произшествието с неправилния си престой на пътното платно и то не поради наложително спиране заради внезапно възникнала техническа неизправност на управлявания от него товарен автомобил, а поради свършване на горивото, което е напълно предвидимо обстоятелство. Престоявайки на забранено за това място Г. е станал непосредствена причина за произшествието. Отговорността на „ОЗК-Застраховане" като застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ е функционално обусловена от виновното и противоправно поведение на Г. Г. който не е изпълнил задължението си по чл.60 във вр. е чл.59а ЗДвП да сигнализира спряното пътно превозно средство с предупредителен светлоотразителен триъгълник на достатъчно отстояние или чрез включен аварийен сигнал. По този начин Г. е поставил водача на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „А 180“, с рег.№ ***** И. Л. М. в техническа

невъзможност да възприеме своевременно спрелия товарен автомобил като опасност на пътя и да реагира своевременно за предотвратяване на произшествието. Поради това се поддържа, че съотношението на вината и приноса на двамата участници в увреждането е равнозначно - 50/50, поради което и отговорността на техните застрахователи по Гражданска отговорност на автомобилистите следва да се понесе по равно. Искането за обжалването на решението да бъде отменено и вместо него да бъде постановено решение, с което предявените искове бъдат уважени. Претендират се и направените по делото разноски.

От въззивната застрахователна компания е постъпил отговор, с който се оспорва въззивната жалба. Поддържа се, че по делото било установено, че процесното ПТП е настъпило по причини, стоящи извън техническите и професионалните възможности на водача на автомобила, застрахован при въззиваемия. Поддържа се, че процесното събитие е настъпило поради субективното поведение на водача на застрахования в ищцовото дружество автомобил, който е имал обективната възможност да възприеме МПС-то, и да предприеме действия, с които да предотврати настъпване на процесното събитие, при това в момент, в който застрахованият при доверителя ми водач е бил изправен пред обективна невъзможност да предотврати настъпване на ПТП. От приетата по делото първоначална САТЕ било установено, че причината за произшествието се свежда до субективните действия на водача на л.а. „Мерцедес А 160“, който при заслепяването е следвало да намали скоростта си на движение и дори да спре до възстановяване на зрението си. Товарният автомобил е бил с включени аварийни светлини. Площта на задната част на ремаркетото е около 7 кв.м. След като водачът на лекия автомобил не е видял задната част на ремаркетото с площ от 7 кв.м. и пуснатите аварийни, той не би видял и правомерно поставен предупредителен светлоотразителен триъгълник. От показанията на водача на товарната композиция било установено, че спирането му е поради авария - спукан въздуховод, което при товарните автомобили е причина да блокират спирачните апарати и МПС-то да остане на мястото на аварията и поради което водачът на товарния автомобил не е имал техническа възможност да предотврати процесното ПТП. Искането за обжалването на решението да бъде потвърдено като бъдат присъдени направените по делото разноски.

Софийският апелативен съд, като взе предвид подадената въззивна жалба, съдържащите се в същата оплаквания, съобразявайки събраните по делото доказателства намира следното от фактическа и правна страна: Първоинстанционното производство е образувано по искова молба от настоящия жалбоподател против въззиваемото дружество. В исковата молба се твърди, че на 09.12.2016 г. на път ПП I-8, в посока гр. „Сливница“, е настъпило ПТП между водач на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „А 180“, с рег. № *****, управляван от И. М. и товарен автомобил марка „Волво“, модел „FH“, с рег. № *****, със застраховка „Гражданска отговорност“ при ЗАД "ОЗК-3." и с водач Г. Г., при което като пасажер на предна дясна седалка е пострадал И. П. Д. Товарният автомобил се движел по път ПП I- 8 в посока ГКПП „Калотина“ - гр. Сливница, но по неизвестни причини спрял в района на 11-ти километър вдясно на лентата за движение в посока гр.

Сливница. Около 8:10 ч. в същата лента и в същата посока се е движел посочения лек автомобил, който се ударил в лявата част на аварирания товарен автомобил. При удара пострадал седящия на предна дясна седалка И. П. Д., който бил транспортиран от екип на ЦСМП. Гражданската отговорност на водача на лекия автомобил марка била покрита от застраховка „Гражданска отговорност“ с полица № BG/30/116002286904 със срок на валидност от 26.08.2016 г. до 26.08.2017 г., издадена от ищцовото дружество. Гражданската отговорност на водача на товарния автомобил била покрита от ответното дружество. По повод настъпилото ПТП срещу ищцовото дружество било образувано дело по предявен иск с правно основание чл. 432, ал. 2 КЗ, във вр. с чл. 45 от ЗЗД от пострадалия Д. за сумата от 410 000 лв. В рамките на гр.д № 11744/2017 г., I ГО, 13-ти състав на СГС са допуснати съдебно-медицинска експертиза и съдебно-автотехническа експертиза. С Решение № 7783/15.11.2019 г., постановено по образуваното гр.д. № 11744/2017 г. на I ГО, 13-ти състав на Софийски градски съд, било прието, че е налице независимо съизвършителство при процесното ПТП и настъпилите вреди, тъй като вината за настъпване на ПТП-то носи и водачът на товарния автомобил, доколкото не е изпълнил задължението си по чл. 60, във вр. с чл. 59а ЗДвП да сигнализира за спряното пътно превозно средство с предупредителен светлоотразителен триъгълник или включен аварийен сигнал на необходимото отстояние. Доколкото отговорността при съизвършителство е солидарна, всеки от длъжниците отговаря в пълен размер. СГС осъдил ищцовото дружество да заплати на Д. общо сума в размер на 90 957,07 лв. На 09.12.2019 г. настоящето ищцово дружество заплатило на пострадалия Д. сумата от 74 926 лв., представляваща 36 000 лв. присъдено обезщетение за неимуществени вреди, ведно с лихва върху тази сума за периода 10.07.2017 г. до 06.12.2019 г. в размер на 8 800 лв., както и 24 208, 90 лв. обезщетение за имуществени вреди, ведно с лихва върху тази сума за периода 10.07.2017 г. до 06.12.2019 г. в размер на 5 917, 73 лв. Поддържа се, че съгласно чл. 53 от ЗЗД, ако увреждането е причинено от неколцина, те отговарят солидарно. Съгласно чл. 127, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗД, доколкото не следва друго от отношенията между солидарните длъжници, това, което е платено на кредитора, трябва да се понесе от тях поравно. Всеки солидарен длъжник, който е изпълнил повече от своята част, има иск срещу останалите съдлъжници за разликата. Когато вредите са причинени от няколко застраховани лица, техните застрахователи отговарят солидарно за възмездяване на вредите по силата на застрахователния договор, така както всеки от причинителите носи отговорност пред увреденото лице. Поради това е поискано съда да осъди ответното дружество да заплати посочените по-горе суми, за които искът е отхвърлен.

Ответникът е оспорил предявените искове.

За да постанови обжалваното решение съдът е приел за установено от фактическа страна, видно от констативен протокол за ПТП с пострадали лица №98, на 09.12.2016 г., около 08.20 ч. на път ПП-1-8 е настъпило ПТП между посочените по-горе автомобили, при което движещия се в посока Сливница лек автомобил се е ударил в задната част на спрелия в дясната лента на пътното платно тежкотоварен автомобил. При огледа не са намерени спирачни следи в района на произшествието. Между двата автомобила върху платното за

движение са намерени множество разпилени парчета стъкла, пластмаса, части от конструкцията. По делото не е налице спор относно състоянието на пострадалия при ПТП-то И. Д. С Решение № 7783/15.11.2019 г., постановено по гр.д. № 11744/2017 г. на І ГО, 13-ти състав на Софийски градски съд, съдът е установил, че е налице непозволено увреждане – И. М. при управление на лек автомобил “Мерцедес А 160” е нарушил чл. 27, ал., от ЗДвП, като е доказано наличието на причинени на ищеца И. Д. неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от противоправното поведение на водача на лекия автомобил. Съдът е приел, че в случая е налице независимо съизвършителство, тъй като според решаващият състав вина за настъпване на катастрофата носи и водачът на товарния автомобил, доколкото не е изпълнил задължението си по чл.60 във вр. с чл.59 а ЗДвП да сигнализира спряното пътно превозно средство с предупредителен светлоотразителен триъгълник или включен аварийен сигнал. Съдът е приел, че отговорността при съизвършителство е солидарна и всеки от длъжниците отговаря в пълен размер. Предвид обстоятелството, че водача на товарния автомобил или неговия застраховател не са подпомагаща страна в производството по чл. 432 от КЗ делото, решаващият състав е приел, че определяне на конкретния процент съизвършителство е безпредметно. На основание чл. 432, ал. 1 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД съдът е осъдил настоящия ищец и жалбоподател да заплати на пострадалия Д. сумата 90 000 лв. - обезщетение за неимуществени вреди и 24 208.90 лв. имуществени такива, причинени в резултат от ПТП, настъпило на 09.12.2016 г. ведно със законната лихва върху горните суми от 10.07.2017 г. до окончателното им изплащане като е отхвърлил предявения иск за неимуществените вреди над уважения размер от 90 000 лв. до претендирания такъв от 500 000 лв. и за имуществените над уважения размер от 24 208.90 лв. до претендирания от 31 156.54 лв. като неоснователен. С Решение № 12610/21.10.2020 г. на САС, ГО, 1-ви състав, по в.гр.д. № 699/2020 г. е отменено частично Решение № 7783 от 15.11.2019 г. на СГС по гр.д. 11744/2017 г., І гражданско отделение, 13 състав в следните части - в която искът на Д. за обезщетение за неимуществени вреди във връзка с ПТП от 09.12.2016 г., ведно със законната лихва от 10.07.2017 г. е отхвърлен за разликата между присъдените 90 000 лева и дължимите 170 000 лева; в частта, в която искът на Д. за обезщетение за имуществени вреди във връзка с ПТП от 09.12.2016 г., ведно със законната лихва от 10.07.2017 г. е отхвърлен между присъдените 24 208, 90 лева и дължимите 29 918,51 лева и вместо това е постановено, че осъжда настоящия жалбоподател на основание чл. 435, ал. 1 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД да заплати на Д. допълнително 80 000 лева обезщетение за неимуществени вреди от ПТП на 09.12.2016 г. ведно със законната лихва от 10.07.2017 г. до плащането, както и 5 709, 61 лв. обезщетение за имуществени вреди от ПТП на 09.12.2016 г. ведно със законната лихва от 10.07.2017 г. до плащането. Потвърдено е решението в останалата обжалвана част. С молба вх. № 286187/11.11.2020 г. ищецът е представил 4-ри броя платежни нареждания от 28.10.2021 г. за платено обезщетение на пострадалото лице. По делото е разпитан като свидетел И. М., който е шофирал лекия автомобил. Свидетелят установил, че на 09.12.2016 г. се прибирал от работа от Калотина, около 8 часа, където е бил нощна смяна. При Драгоман на един завой е печало много силно слънце, което го е заслепило и пуснал сенника. Свидетелят не виждал заради яркото

слънце абсолютно нищо. Пътят, на мястото, където е настъпил инцидента е от две платна – по една лента в двете посоки. Товарният автомобил бил разположен по посока на движението, вдясно, на самото пътно платно. Свидетелят усетил удар и колата се е завъртяла. Свидетелят излязъл от автомобила и видял ТИР, спрял на пътя. Свидетелят излязъл от колата, но не е видял триъгълник или нещо друго, Заявява, че не помни дали ТИР-ът е бил с включени светлини. Колата на свидетеля се ударила отзад в ремаркетото, от неговата лява страна, като колата е пострадала от дясно. Свидетелят установява, че водачът на товарния автомобил му казал, че е „аварирал, че му е свършила нафтата“. На въпроса на свидетеля защо няма поставен триъгълник водача на товарния автомобил казал, че „скоро му е станала ситуацията“. Разпитан е и свидетеля Г. Г. /водача на товарния автомобил/, който установява, че камиона е аварирал малко преди Калотина, заради спукан тръбопровод на горивото по време на движението и не е можел да се изкачи по баира. Свидетелят спрял камиона плътнo в дясно - половината камион е била на банкета, а другата - на пътното платно, което не е позволявало да се разминат две коли. Камионът е бил на аварийни светлини. В момента, в който е почнал да вади „триъгълниците“, е чул шум и една кола се е блъснала директно отзад. Инцидентът е станал на прав участък, малко преди самия връх преди Калотина. Тирът не е можел да бъде приведен в движение, останал на място на пътя, докато механиците сменили маркуча или тръбичка за високо налягане. Свидетелят е нямало време да постави триъгълник. Свидетелят установява, че е имал достатъчно гориво и не е имало необходимост да зарежда.

Съгласно заключението на назначената еднолична експертиза ограничението на скоростта в района на събитието е 90 км/ч. Според експерта скоростта на движение на лекия автомобил преди удара е била 60 - 70 км/ч. Причината за произшествието се свежда до субективните действия на водача на лекия автомобил, който при заслепяването е следвало да намали скоростта си на движение и дори да спре до възстановяване на зрението си. Товарният автомобил е бил с включени аварийни светлини. Площта на задната част на ремаркетото е около 7 кв.м. Съгласно чл. 97, ач. 4 от ЗДвП предупредителният светлоотразителен триъгълник се поставя на разстояние не по-малко от 30 метра от повреденото пътно превозно средство, в пътната лента, заета от него, и срещу посоката на движение на заобикалящите го пътни превозни средства. Според вещото лице след като водачът не е видял задната част на ремаркетото с площ от 7 кв.м. и пуснатите аварийни, той не би видял и правомерно поставен предупредителен светлоотразителен триъгълник. В такъв случай той може да разбере за поставен на платното триъгълник като премине през него. Времето за изминаване на 30-те метра до авариралата композиция е около 2 сек. От приложения снимков материално делото и допълнително извършен анализ с Google Street View³, водачът на лекия автомобил е имал възможност да забележи товарния автомобил от разстояние минимум 150 м. При огледа на местопроизшествието не са намерени спирачни следи оставени от лекия автомобил. Опасната зона за спиране на автомобила съобразно скоростта на движение на автомобила 64,00 м. - при скорост от 70 км/ч. и 51,00 м. - при скорост от 60 км/ч. Според вещото лице правилните действия на водача на лекия автомобил

при осветяване на очите му от нискостоящото слънце е веднага да спусне сенника си, което се извършва за около 1-2 сек, след което той би имал възможност да види спряната автокомпозиция. За да разпознае, че автокомпозицията е неподвижна, на водача е необходимо време от около 2 сек. Това означава, че за времето на сваляне на сенника и разпознаване на неподвижната композиция му е необходимо време общо около 4 сек, за което л.а. Мерцедес ще измине път 66,67 м. При видимост от 150 м отстоянието на л.а. Мерцедес от мястото на удара към момента, в който той е имал възможност да види и разпознае композицията като неподвижна е 83,33 метра. При отстояние 83,33 м., което е по-голямо от опасната зона за спиране 51,00 м. или 64,00 м. водачът на лекия автомобил е имал възможност да спре управлявания от него автомобил на около 32,00 м. или 19,00 м. преди мястото на удара - могъл е да предотврати удара чрез спиране.

Съгласно заключението на назначената тройна техническа експертиза съгласно чл. 97, ал. 4 от ЗДвП предупредителният светлоотразителен триъгълник се поставя на разстояние не по-малко от 30 метра от повреденото пътно превозно средство, в пътната лента, заета от него, и срещу посоката на движение на заобикалящите го пътни превозни средства. Вещите лица са направили извода, че след като поради заслепяване от слънцето водачът на лекия автомобил не е видял задната част на ремаркетото с площ от 7 кв. м. и пуснатите аварийни светлини, водачът не би видял и правомерно поставен предупредителен светлоотразителен триъгълник. В такъв случай той е имал възможност да установи поставения на пътното платно триъгълник само след като премине през него. Времето за изминаване на 30-те метра до авариралата композиция при скорост 60 км/ч е около 1,8 сек, а при скорост 70 км/ч - около 1,5 сек. Опасната зона за спиране на лекия автомобил при скорост 60 км/ч е 51 метра, което той изминава за около 3 секунди, а при скорост 70 км/ч - 64 м., което изминава за около 3,3 секунди. С оглед на което, и при знак, поставен на не по-малко от 30 метра от повредената товарна композиция, водачът на процесния лек автомобил не би могъл да предотврати сблъсъка на л.а. „Мерцедес“ с товарния автомобил „Волво“.

За да постанови обжалваното решение и отхвърли предявените иски съдът е приел, че отговорността на застрахователя е функционално обусловена от отговорността на прекия причинител на вредите. При съпричиняване на вредите от няколко застраховани лица, техните застрахователи, отговаряйки вместо тях по силата на застрахователния договор, отговарят така, както всеки от причинителите отговаря пред увреденото лице /чл. 499, ал. 7 КЗ/. Увреденият може да претендира пряко вредите в пълния им размер от всеки един от застрахователите, така, както може да ги претендира от всеки от съпричинителите. При предявяване на иска срещу един солидарен длъжник, той отговаря за целия размер на вредите, независимо от приноса за причиняването им. Солидарният съдлъжник не може да противопоставя на ищеца възраженията на своите съдлъжници, нито ищецът е длъжен да раздели отговорността на съизвършителите и да води иск поотделно срещу всеки от тях. Когато пострадалият събере вземането си от единия от солидарните съдлъжници, останалите

не са освободени от задължение за плащане на обезщетението и по пътя на регреса платИ.т обезщетението, ще урежда отношенията си с другия съизвършител, съгласно чл. 127, ал.1 и ал.2 ЗЗД. Размерът на щетата от действията на всеки съизвършител е от значение само в отношенията между тях, но не и спрямо увреденото лице. Съдът е приел, че всеки застраховател дължи да заплати обезщетение на увреденото лице в пълен размер, доколкото застрахованият при него делинквент дължи такова обезщетение. Когато при съпричиняване дългът към пострадалото лице е погасен само от единия от застрахователите, последният има право на иск, като част от основателността на претенцията се извежда от самото обстоятелство, че ищцовото дружество е изплатило цялата дължима на пострадалия при процесното ПТП. Вземането възниква в размера, в който застрахованият при ответника водач отговаря във вътрешните отношения с другия делинквент и зависи от два факта – степен на съпричиняване между делинквентите и степен на допринасяне от увреденото лице, ако има такова.

Съдът е приел, че по делото спорно между страните е дали поведението на водача на товарния автомобил, застрахован при ответника, е противоправно, респективно – дали същото е в причинна връзка с настъпилото събитие, съответно – в какъв размер е неговия принос. С оглед обстоятелството, че решението по гр.д. № 11744/2017 г. на І ГО, 13 -ти състав, в което производство не е участвал ответника, няма обвързваща по отношение на него сила, твърдението за независимо съизвършителство на ищеца подлежи на самостоятелно и пълно доказване в настоящото производство. Наличието на съизвършителство предполага установени конкретни действия или бездействия на застрахования при ответника водач, с които последният е способствал за появата на вредоносния резултат. В настоящия случай отговорността на ответния застраховател обусловена от виновното и противоправно поведение на водача на товарния автомобил който не е изпълнил задължението по чл.60 във вр. с чл. 59а ЗДвП да сигнализира спряното пътно превозно средство с предупредителен светлоотразителен триъгълник на достатъчно отстояние или чрез включен аварийен сигнал, като по този начин водача на лекия автомобил бил поставен в ситуация на техническа невъзможност да възприеме своевременно спрелия товарен автомобил като опасност на пътя и да реагира своевременно за предотвратяване на произшествието. Съдът е приел, че нарушение на цитираните от ищеца разпоредби на чл.60 във вр. с чл. 59а ЗДвП по делото не са установени, тъй като процесното ПТП не е реализирано на място, попадащо в определението за „скоростен път“. Съдът е приел, че от показанията на водача на товарния автомобил се установява, че същия е аварирал поради спукан тръбопровод на горивото по време на движението, което обстоятелство не се оспорва от ищеца. Съгласно експертното заключение при подобна авария при товарните автомобили се получава блокиране на спирачните апарати, което от своя страна налага МПС-то да остане на мястото на аварията. Доколкото изместването на товарното МПС е било невъзможно, правилата за неговото обозначаване са уредени в разпоредбата на чл. 97, ал.3, 4 и ал.5 от ЗДвП. Съдът е приел, че в съответствие с разпоредбата на чл. 97, ал.5 от ЗДвП, че водача на товарния автомобил е включил аварийната сигнализация. Това съдът и приел за установена въз основа на показанията на този свидетел.

Съдът е приел, че в случая не е налице неизпълнение от страна на водача на товарния автомобил на задълженията му по чл. 97, ал. 3 и ал. 4 от ЗДвП, поради това, че видно от неговите показания процесното ПТП във времево отношение е реализирано непосредствено след настъпилата авария при товарния автомобил и при започнал, но неприключил процес на предприети действия за неговото обезопасяване. На база заключенията на двете експертизи, че с оглед ясното време, включените аварийни светлини, площта на задната част на ремаркетото от около 7 кв. м. и пряката видимост на авариралата композиция е около 150 м. водача на лекия автомобил е могъл да възприеме опасността и да намали скоростта или да спре. На база свидетелските показания на водача на лекия автомобил, че поради заслепяване от изгряващото слънце не е виждал абсолютно нищо и че е установил наличието на композицията на пътното платно едва след като се е ударил в нея, съдът е направил извод, че този водач не би видял и правомерно поставен предупредителен светоотразителен триъгълник. С оглед изчисленията от вещите лица за опасната зона за спиране на автомобила съдът е приел, че и при знак, поставен на не по-малко от 30 метра от повредената товарна композиция, водачът на процесния лек автомобил не би могъл да предотврати сблъсъка на л.а. „Мерцедес“ с товарния автомобил „Волво“. Предвид липсата на противоправно поведение на водача на товарния автомобил съдът е приел, че същият не се явява съизвършител на деликта, поради което и липсват основания за възлагането или съразмерното обезщетяване на вредите, чрез ангажиране отговорността на ответника, като негов застраховател.

Софийският апелативен съд счита, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено. Атакуваното решение е валидно и допустимо, поради което съдът е обвързан от направените от жалбоподателя оплаквания в жалбата.

Поддържа се в жалбата, че съдът е възприел безкритично очертаната от свидетеля защитна теза, чрез разказът на този водач и твърденията му, че веднага след ПТП е започнал да обезопасява произшествието като в момента на удара е вадил триъгълниците, но не му е стигнало времето да ги извади и постави на необходимото отстояние, както и че причина за авариянето на камиона е спукан въздухопровод по време на движение. Предвид тази причина се поддържа, че не се касае за техническа повреда на камиона, а за напълно предвидима причина за спирането на пътното платно, която е можело да бъде предотвратена и напълно избегната, ако водачът на товарния камион е следял нивото на горивото си и е положил дължимата грижа като професионален водач да не допусне свършване на горивото.

Съдът в настоящия му състав счита, че становището на жалбоподателя, че противоправното поведение на водача на товарния автомобил се изразява в неследене на нивото на горивото си и не полагане на дължимата грижа като професионален водач да не допусне свършване на горивото не може да бъде разглеждана в настоящия етап на процеса.

В исковата молба, по която е образувано делото посоченото от ищеца противоправно

поведение на водача на товарния автомобил е непоставяне на светоотразителен триъгълник, а причината за спиране на автомобила на пътното платно е посочена като „най-вероятно е правокирана от техническа неизправност на товарния автомобил“. В допълнителната искова молба отново като основание на иска е посочено неизпълнението на задълженията на водача на товарния автомобил по чл.97 от ЗДвП и чл.99, ал.1 от ППЗДП касаещи поставянето на светоотразителен триъгълник и обозначаване по друг начин, така, че автомобила да бъде възприет от другите участници в движението.

Така както е посочено противоправното поведение на водача на товарния автомобил /непоставянето на триъгълника и обозначаването по друг начин/, то в това се изразява и основанието на иска. Никъде в течение на производството пред първата инстанция от страна на процесуалните представители на жалбоподателя не е невадено като основание за противоправното поведение на водача на товарния автомобил и като причина за спирането на автомобила липсата на гориво и недостатъчното следене на нивото на същото. Поради липсата на въведено такова основание на иска, в настоящия етап на процеса не могат да бъде разглеждани мотивите на жалбоподателя във връзка с такова бездействие на водача на товарния автомобил.

Поддържа се, че съдът е възприел безкритично очертаната от свидетеля – водач на товарен автомобил защитна теза, че веднага след ПТП е започнал да обезопасява произшествието като в момента на удара е вадил триъгълниците, но не му е стигнало времето да ги извади и постави на необходимото отстояние.

Съдът счита, че становището на жалбоподателя е неоснователно. На първо място по делото липсват каквито и да било доказателства, които да опровергават установеното от свидетеля, че в момента на произшествието е вадил триъгълника. При липсата на категорични доказателства в обратната насока не е налице основание да не се даде вяра на показанията на този свидетел, дори и при наличие на съмнение, че това е негова защитна теза. От друга страна е ясно, че за изваждането на триъгълниците от мястото, където са поставени и за поставянето им на необходимото отстояние е необходимо технологично време /10-20 секунди- зависимост от разстоянието/, през което време е възможно да настъпи ПТП. При установено начало на изпълнението на задължението за поставяне на триъгълниците, липсва основание да се направи извод, че вина за непоставянето на триъгълниците и за настъпилото ПТП носи водача на товарния автомобил.

С оглед на горното обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

По отношение на разноските

Предвид решението по спора и на основание чл.273 във връзка с чл.78, ал.3 от ГПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на въззиваемия направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 18 779 лв.

Водим от горното Софийският апелативен съд

РЕШИ:

Потвърждава Решение No 260206 от 04.06.2023г. по търговско дело No 333/2022г. на СГС.

Осъжда Застрахователно Акционерно Дружество ДаллБогг:Живот и Здраве АД, ЕИК 200299615 да заплати на "ОЗК-Застраховане " АД, ЕИК121265177, със седалище и адрес на управление:гр.София,район „Възраждане“,ул.“Света София“№7,ет.5 направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 18 779лв.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба при условията по чл.280,ал.1 от ГПК пред ВКС в едномесечен срок от връчването на препис на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____